

Guld eller Ære at vinde efter almindeligt Synsmaal; men han gaar paa alligevel, og han svigter ikke sin Sag.

Der er imidlertid en anden Sag, som ogsaa har sit beretigede Krav til ham, men for den har han i sin sociale Iver slet ikke Øje — det er den unge, uudviklede Kvindesjæl, som han har taget med ind i sit Kampliv uden at betænke, om den derved bliver istand til at faa sine Vinger udfoldede til det Frihedens Opsving, som betinger al aandelig Fremgang.

Men dette bliver alligevel ikke Hovedsagen. Den Løftelse, hendes Sjæl søger, og som hun saa bitterlig savner, kunde hun have faaet paa en ganske naturlig Maade gennem hans Kjærlighed. Dog her svigter Holdet. Hun er begyndt med at træde Kjærligheden ængstelig og sky imøde, fordi hun aner, at den er en Magt, som vil kunne bære hende højt op i hin straalende Sfære af Lykke, hvorefter hun higer, og hun bæver ved Berørelsen af den, som ved noget Overnaturligt. Men da den altfor hurtigt synker ned under Festlighedens Niveau og gaar ind i Hverdagslivets jævne Tilstande, kan hun ikke mere faa Øje paa den.

Ogsaa i hende ligger der en mægtig Eros, men den kommer paa en Maade aldrig ud over Impulsens Stadium. En Mand kunde af hendes Kjærlighed have øst Styrke og Inspiration til en stor Livsgjerning, og den havde fulgt ham gennem tykt og tyndt, men Gerhard Juel sidder ikke inde med den Varmegrad, som skulde til for at give den Vækst, og saa gaar den paa en Maade i sin Mor igjen. Idet Hjertelivets saftige Spire, som af Naturen var bestemt til at naa saa højt, faar Kuldens og den knudrede Jordsmons Tryk over sig, vender den Væksten indad igjen, og sætter her sine vantrevne Skud, som hverken Tiden eller Evigheden faar godt af — thi det er Selvopgivelsen.

Paa den anden Side er jo Gerhard Juell ogsaa uden egentlig Ansvar for det. Han holder af sin Hustru, og det har aldrig faldet ham ind, at der var noget særegent ved en Kvindenatur, som med Forstaaelse skulde fremelskes af en Mand, og at, hvor det ikke sker — han absolut har at tage Skade for Hjemgjæld.

Naturligvis var der fra Begyndelsen ogsaa noget fint i hans Følelse for hende; men han er en praktisk Mand, som møder frem med stor Trang til at tage fat paa Livsarbejdet.